

//nova izdanja//

Olujić, Dragomir Oluja; Stojaković, Krunoslav (ur.) (2013): Praxis – Društvena kritika i humanistički socijalizam. Zbornik radova sa međunarodne konferencije o jugoslavenskoj ljevici: Praxis-Filozofija i Korčulanska ljetna škola (1963-1974). Beograd: Rosa Luxemburg Stiftung, Regionalna kancelarija za jugoistočnu Evropu. ISBN 978-86-88745-04-8.

„U istoriji kritičkog mišljenja praxis filozofija, nastala i razvijana u socijalističkoj Jugoslaviji 1960-ih i 1970-ih godina oko časopisa „Praxis“ i na Korčulanskoj ljetnoj školi, bez sumnje zauzima istaknuto mesto. O ključnom pitanju savremene levice: „Kako je danas moguć moderan i demokratski socijalizam?“ na Korčuli se poveo međunarodni dijalog još pre gotovo pedeset godina. Naime, časopis „Praxis“ i Korčulanska ljetna škola utopijskom su mišljenju u tada politički rascepljenom svetu pružali privremeno utočište i u njemu u dijalogu okupljali kritičke marksiste sa Istoka i sa Zapada. U to vreme jedino je u Jugoslaviji bila moguća takva inicijativa: u zemlji koja se opredelila za projekt samoupravnog socijalizma kao trećeg puta između kapitalizma i sovjetskog modela socijalizma. Šta praxis filozofija jeste: teme (i dileme), problemi, angažmani? Kako je nastala i kako se razvijala: (teorijski i istorijski, socijalni) koreni, razlozi, uslovi i povodi? Šta je značila u Jugoslaviji i svetu: kome i zašto, ko je na nju uticao i na koga je ona uticala? Problemi recepcije? Šta je njeno nasleđe, ima li šanse danas? Ovo su samo neka od pitanja na koja smo potražili odgovor u ovom zborniku.“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

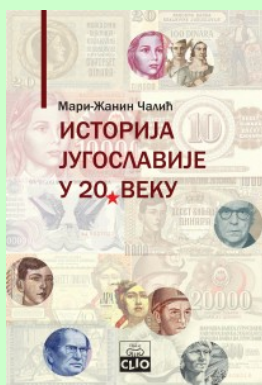
[Čitaj dalje...](#)

Benjamin Čulig (2013): Znanje nije roba. Empirijska analiza jednog studentskog prosvjeda. Zagreb: Jesenski i Turk. ISBN 978-953-222-430-6.

„Osim što donosi obilje empirijskih podataka o studentskim prosvjedima u Hrvatskoj, knjiga Znanje nije roba predstavlja stepenicu važnu za shvaćanje aktualnih prosvjeda mladih širom svijeta. U knjizi je, uz ostalo, sadržan i početni odgovor na aktualno pitanje možemo li pripadnike prosvjeda smatrati alternativnom političkom subkulturom, koja je u stanju mijenjati dosadašnje načine političke participacije.“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

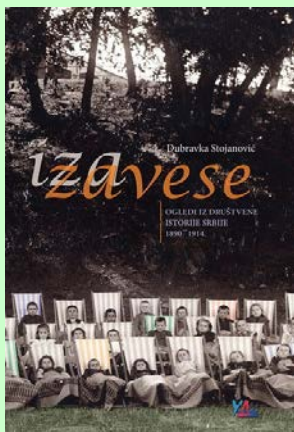
[Čitaj dalje...](#)

Mari-Žanin Čalić (2013): Istorija Jugoslavije u 20. veku. Beograd: Clio.

„Zašto je došlo do raspada Jugoslavije? Da li je njen nasilni slom bio neizbežan? Zbog čega je onda ta višenacionalna država uopšte preživela toliki period? Kako se kratka istorija Jugoslavije može smestiti u dugi 20. vek? Ova knjiga govori o tome zašto je i pod kojim okolnostima Jugoslavija nastala, o čvrstom verovanju i sumnji, o napretku i propadanju, o ekstremima i ekscesima, o utopiji i konačnoj propasti.“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Dubravka Stojanović (2013): Iza zavese. Ogledi iz društvene istorije Srbije, 1890-1914. Beograd: Udruženje za društvenu istoriju. ISBN 978-86-83227-29-7.

„[...] Shvatila je istorijska nauka da je dužna da pogleda iza privida „pozornice istorije“, da postane otporna na zaslepljujuća svetla političke istorije, čiji bombastični događaji ne dozvoljavaju da se misli. I da se vidi iza zavese.

Ova knjiga je još jedan pokušaj da se zavesa odškrine. I da se zagleda u dubinu srpske istorije. Da se postavi pitanje koji su to spori tokovi, koji društveni procesi, koja verovanja i koji narativi određivali njen ubrzani, ali površni politički život. Šta je to u razumevanju politike, političkih stranaka i državnih institucija što je, uprkos dramatičnim promenama koje je doneo 20. vek, ostalo isto ili veoma slično gotovo čitav vek i pokazalo se istrajnije od svih državnih tvorevina koje su se tokom poslednjih sto godina smenjivale. Čini se da je potrebno i dalje postavljati pitanje šta je to u funkcionisanju sistema dovelo do toga da su se stvari tako sporo i teško menjale? Zašto se o beogradskoj kanalizaciji raspravljalo 35 godina pre nego što je uopšte počela da se gradi, dok su ljudi umirali od posledica nehigijene izazvane septičkim jamama? Šta je, ako je Beograd paradigma ukupne modernizacije Srbije, dovelo do toga da ona nailazi na više prepreka nego podsticaja? I zašto je patrijarhalno razumevanje položaja žena ključno za razumevanju svih tih zastoja?“ (Preuzeto iz predgovora)

[Čitaj dalje...](#)

Živković, Marko (2012): Srpski sanovnik. Nacionalni imaginarijum u vreme Miloševića. Beograd: Biblioteka XX vek. ISBN 978-86-7562-105-8.

„[...] Ova se knjiga dakle može posmatrati kao rečnik srpskih opštih mesta, kao opis društvenog života priča u Srbiji, i kao morfologija srpskog imaginarijuma. Ona se, osim toga, može čitati i kao srpski sanovnik. Ovim sam naslovom hteo da sugerišem čitaocu da je možda zanimljivo da sve što je ovde opisano o Srbiji u vreme Miloševića posmatra i kao san. Ovaj onirični okvir posmatranja nametao mi se postepeno dok sam svoju doktorsku disertaciju prerađivao u knjigu. Ima tome nekoliko razloga. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

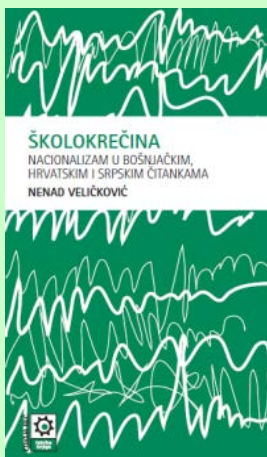
[Čitaj dalje...](#)

Perica, Vjekoslav; Velikonja, Mitja (2012): Nebeska Jugoslavija. Interakcije političkih mitologija i pop-kulture. Beograd: Biblioteka XX vek. ISBN 978-86-7562-107-2.

„[...] Dakle, htio sam kazati da umjesto nekakve ‚smrti‘, kad se radi o nacijama, nalazimo kao i kod njihovog formiranja dulji društveni proces promjene. U državama na tlu bivše SFRJ ta zemlja, iako ‚živa pokopana‘, ipak i dalje sudjeluje u promjenama i u društvu i u ljudskim glavama, dok se postjugoslavenske tvorevine s mukom trude postati legitimne nacije kakva je bila njihova prethodnica u zlatno doba, recimo od 1950-ih do 1970-ih. Otišao sam i dalje, tvrdnjom da nema ni šanse da ta navodno mrtva SFRJ ikada umre, jer se oko nje u međuvremenu konstruirala mitologija i to u nekim elementima krojena prema herojsko-mučeničkoj matrici kosovske mitologije, napose mita o takozvanoj ‚Nebeskoj Srbiji‘, što garantira neku vrstu besmrtnosti. ‚Nebeska Jugoslavija‘ pojavila se kao svojevrsni izazov i alternativa toj srpskoj nacionalnoj mitologiji jer je u međuvremenu srpski nacionalizam otkrio da je svaka Jugoslavija negacija Srbije, pa se u tom djelomice slagao s hrvatskim rivalom koji je glavnim neprijateljima hrvatstva označio Srbiju i Jugoslaviju između kojih je stavio znak jednakosti. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Nenad Veličković (2012): Školokrečina. Nacionalizam u bošnjačkim, hrvatskim i srpskim čitankama. Beograd: Fabrika knjiga (Edicija reč, 74). ISBN 978-86-7718-120-8.

„Da se književnost u obrazovnom sistemu koristi kao sredstvo indoktrinacije nije ni teško ni jednostavno dokazati. Lako je, jer je nacionalizam na svojoj zaposjednutoj teritoriji bahat i neosjetljiv za interese i prava drugih, pa nema potrebe za mimikrijom, a komplikovano jer je odgovornost anonimno-kolektivna i prikrivena u podrazumijevanju da alternative nema. U tom prećutnom konsenzusu da je zadatak književnosti uzgoj patriotizma ne očekuju se pitanja o šteti koju trpe objektivnost, logika, istina, pravičnost, uopšte univerzalne ljudske vrijednosti. A kad se i ako se ona ipak uobličie, kome ih postaviti? Nastavniku, ili struci koja potpisuje udžbenik (autori, urednici, recenzenti, prosvjetno-pedagoški zavodi), ili autoritetima koji stoje iza nastavnih planova i programa (najčešće s Univerziteta)? [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Džamić, Lazar (2012): Cvjećarnica u Kući cveća. Kako smo usvojili i živeli Alana Forda. Zagreb: Jesenski i Turk (Biblioteka Posebna izdanja). ISBN 978-953-222-621-8.

„Svoje bogato iskustvo s područja komunikacije putem kulturnih obrazaca u ovoj će knjizi Lazar Džamić primjeniti na fenomen stripa Alan Ford. Riječ je o talijanskom stripu koji je 1980-ih godina bio čitaniji u bivšoj Jugoslaviji nego u domovini, nikad nigdje nije prošao zapaženije, a popularnost mu se zadržala dan-danas. Alan Ford osobito je bio važan u Hrvatskoj zbog virtuoznog prijevoda Nenada Brixyja, koji mu je pristupao kao književnom djelu i prevodio ga u duhu hrvatske književnosti početka dvadesetog stoljeća. Autor sve te elemente uzima u obzir i pokušava rekonstruirati što su jugoslavenski čitatelji mogli prepoznati u siromašnim i posve bezrazložno entuzijastičnim uposlenicima disfunkcionalne cvjećarnice koja funkcionira i kao sasvim nevažan, ali ipak osobit čimbenik u politici svjetskih sila. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

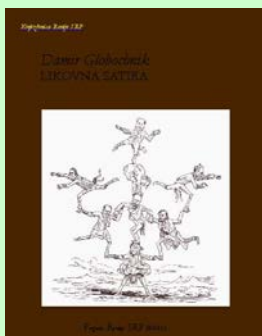
[Čitaj dalje...](#)

Zajc, Marko; Polajnar, Janez (2012): Naši in vaši. Iz zgodovine slovenskega časopisnega diskurza v 19. in začetku 20. stoletja. Ljubljana: Mirovni inštitut (Media Watch). ISBN 978-961-6455-72-5.

„[...] Knjiga obsega šest poglavij iz slovenske medijske zgodovine. Vse teme (cenzura, politični boji, gospodarska kriza, Balkan, pesmi, rasizem) so danes prav tako aktualne kot v obravnavanem času. Kaj se je spremenilo? Očitno ‚čas‘, saj je ‚prostor‘ bolj ali manj isti. To je le deloma res, simbolno-geografski prostor je kot harmonika, ki se razteza in krči pod pritiskom zgodovinskih sprememb. Za aktualnost je odgovoren tudi način pisanja – kombinacija klasične zgodovinske analize in publicistično-literarnega sloga. S tem sva poskušala relativizirati podobo sedanje medijske krajine in ji dati zgodovinsko dimenzijo. V ta namen sva uporabila zanimive citate iz tedanjega časopisja, ki že s svojim arhaičnim jezikom prikazujejo slovenski novinarski diskurz. Zato upava, da je knjiga zanimiva tako za bralce, ki jim tematika ni znana, kot za družboslovce, ki raziskujejo današnje medije. [...]“ (Preuzeto iz uvoda)

[Čitaj dalje...](#)

Globočnik, Damir (2013): Likovna satira. Poglavlja o karikaturi v slovenskih satiričnih listih. Ljubljana: Revija SRP. ISBN 978-961-6109-60-4.

„Osrednja tematika knjige so satirichni listi, karikatura in likovna satira na Slovenskem v obdobju od leta 1869 do prvih desetletij po drugi svetovni vojni. V knjigi so objavljena besedila, ki so nastala za rubriko o satiri v Reviji SRP, nekaj starejših člankov in enajst novih poglavij. Vsa poglavja temeljijo na dolgoletnih raziskavah in povezana v celoto omogočajo panoramski in mestoma tudi podrobnejši vpogled v razvojne poti karikature in drugih satirichno-humoristichnih likovnih zvrsti, ki jih najdemo v satirichnih listih, revijah in politichnih chasnikih ter njihovih prilogah. [...]“ (Preuzeto iz uvoda)

[Čitaj dalje...](#)

Sokolovska, Valentina; Marinković, Dušan (ur.) (2012): Regioni i regionalizacija. Sociološki aspekti. Novi Sad: Mediterran Publishing (Edicija Academica). ISBN 978-86-86689-71-9.

„Zbornik Regioni i regionalizacija: sociološki aspekti, nastao je prevashodno kao rezultat rada istraživača na naučnom projektu „Sociološki aspekti regionalizacije: komparativna analiza“, finansiranog od strane Pokrajinskog sekretarijata za nauku i tehnološki razvoj. Međutim, u radu na njemu istraživači su koristili i rezultate svojih istraživanja na projektima “Značaj participacije u društvenim mrežama za prilagođavanje evrointegracijskim procesima” i “Promene u društvenoj strukturi i pokretljivosti kao činioci evropskih integracija Republike Srbije, sa posebnim osvrtom na AP Vojvodinu”, finansiranih od strane Ministarstva za obrazovanje i nauku. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Pavle Milenković (2012): Uvod u sociologiju srpskog nadrealizma. Novi Sad: Mediterran Publishing (Edicija Brodel). ISBN 978-86-86689-72-6.

„Namera ove knjige je da iznova skrene pažnju na jednu oblast intelektualnog i stvaralačkog života međuratne Srbije, na polje literarne avangarde. Nastojao sam da obeležim nekoliko tačaka – i svakako izvestan broj aktera – koji su od značaja za sociološko mapiranje avangardnih pojava tog perioda. Znatni deo rasprave posvećen je aktivnostima beogradske, odnosno srpske nadrealističke grupe, pa otud i naslov: pod sociologijom nadrealizma ovde je označeno čitanje književnoteorijskih tekstova kao dokumenata za razumevanje vaninstitucionalnih saznajnih tokova u srpskom društvu za vreme Kraljevine Jugoslavije. Ponovno listanje nadrealističkih knjiga – od kojih su neke, budući da nisu preštampane nakon Drugog svetskog rata, sasvim zaboravljene – bilo je povod za promišljanje uloge avangardnih pokreta i ideja u periodu međuratnog srpskog društva. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

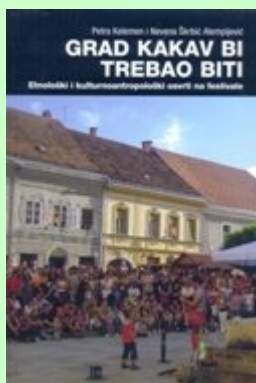
[Čitaj dalje...](#)

Šantić, Neven (ur.) (2012): Čari hrvatske politologije. Pedeset politoloških razgovora. Zagreb: Disput. ISBN 978-953-260-173-2.

„Knjiga novinara Nevena Šantića Čari hrvatske politologije. Pedeset politoloških razgovora obuhvaća pedeset njegovih intervjua s uglednim hrvatskim politolozima, koje je on objavljivao u "Novom listu" od 1993. do 2011. godine. Autorovi su sugovornici (abecednim redom): Zvonimir Baletić, Dušan Bilandžić, Nebojša Blanuša, Robert Blažević, Luka Brkić, Branko Caratan, Tihomir Cipek, Goran Čular, Adolf Dragičević, Srđan Dvornik, Marin Geršković, Marijana Grbeša, Ivan Grdešić, Damir Grubiša, Andrija Henjak, Vlasta Ilišin, Tomo Jantol, Dejan Jović, Mirjana Kasapović, Enes Kulenović, Zoran Kurelić, Tonči Kursar, Dražen Lalić, Dragutin Lalović, Smiljana Leinert-Novosel, Zoran Malenica, Ivona Mendeš, Anđelko Milardović, Ivan Padjen, Žarko Paić, Zrinjka Peruško, Zdravko Petak, Krešimir Petković, Zvonko Posavec, Ivan Prpić, Žarko Puhovski, Slaven Ravlić, Davor Rodin, Božo Skoko, Dag Strpić, Ivan Šiber, Berto Šalaj, Inge Perko-Šeparović, Siniša Tatalović, Zdravko Tomac, Vladimir Vujčić, Radovan Vukadinović, Nenad Zakošek, Ivo Žanić i Josip Županov. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Kelemen, Petra; Škrbić Alempijević, Nevena (2012): Grad kakav bi trebao biti. Etnološki i kulturnoantropološki osvrti na festivale. Zagreb: Jesenski i Turk (Biblioteka antropologije i etnologije). ISBN 978-953-222-587-7.

„Kakav bi grad trebao biti? Jedan od odgovora na to pitanje nude nam festivali. Autorice ih u ovoj studiji promatraju kao generatore suvremenih kulturnih procesa i kao agense koji mogu transformirati gradove u kojima se održavaju. Festival dalmatinskih klapa u Omišu, Ogulinski festival bajke i Špancirfest u Varaždinu pritom analiziraju kao mjesta iskazivanja i propitivanja identiteta, kao mjesta sjećanja, te kao mjesta konstruiranja značenja grada. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)

Komelj, Miklavž (2009): Kako misliti partizansko umetnost? Ljubljana: Založba /*cf. ISBN 978-961-257-018-7.

„Knjiga ni zasnovana kot še en pregled partizanske umetnosti, ampak se sprašuje o tem, kako nam umetnost, ki je nastala v revolucionarnem kontekstu slovenskega NOB, omogoča refleksijo o temeljnem razmerju med umetnostjo in političnim – in kako nam lahko nenazadnje pomaga tudi h kritični refleksiji sodobnih umetnostnih praks, ki se opredeljujejo kot politične. Razprava se posebej osredotoča na notranje napetosti in protislovja partizanskih umetnostnih praks, ki so bila kot taka reflektirana že v času NOB: na problematizacijo institucije umetnosti, ki jo je pogojeval nastanek množične anonimne umetnostne produkcije, povezan s konceptom kulturne revolucije, na napetost med »avantgardističnimi« tendencami in »ljudskostjo«, na refleksijo razmerja med »čisto« in »politično« umetnostjo itn. [...]“ (Preuzeto iz opisa izdavača)

[Čitaj dalje...](#)